

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

I. De Synodo bis per singulos annos, aut semel conuocanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

sto auspice, in Turonica ciuitate Concilio concordante, iuxta connuentiam gloriosissimi domini Chariberti regis annuentis, coadunati pro pace & instructione ecclesiae, opportunum credidimus subterannexa decreta confidere, & subscriptionibus propriis roborare, ut retundantur noxia, propagentur optata: ne taciturnitate silentii vitio. forum criminum nutritri videretur licentia, non abscondi, & quæ opportuna erant pro qualitate temporis adiici, non putarentur negligi, sed procurentur impleri.

CANONES.

I.

Placuit itaque sancto Concilio, interposita virtute domini Martini, in sancta basilica sua conscribi, ut bis ad Synodum annis singulis metropolitanus & comprouinciales sui, in locum quem deliberatio metropolitani elegerit, Deo propitiante, conueniant; aut si necessitas, sicut haec tenus, ineuitabilis præpedierit, vel semel in anno, sine cuiuslibet excusatione personæ, id est regiæ vel priuatæ, sine cuiuscumque utilitatis obstaculo, præter infirmitatis certissimæ labore præuentum, nullius occasione ve-laminis, habeat unusquisque concursum: sed sicut dictum est, neque per impedimentum ordinacionis regiæ, neque sub occasione utilitatis, aut causæ propriæ, debeat a Concilio separari, Apostolo prædicante: *Quis nos separabit a caritate Christi?* tribulatio, an angustia, an persecutio, an famæ, an nuditas, an periculum, an gladius? & reliqua. Non debet spiritali operi etiam regalis præferri præceptio, cum primum in ecclesia sit mandatum: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota virtute tua.* Vnde non debet

præce-

Rom. 8.

Deut. 6.

ANNO CHRISTI 567. præcepto Domini persona cuiuslibet hominis anteponi, neque debet terrenæ conditionis actio vel persona terrere, quos Christus spe crucis armauit. Si quis episcoporum, ut superius dictum est, ad Synodus venire distulerit, usque ad maiorem Synodum a metropolitano & comprouincialibus maneat excommunicatus: nec ei ex alia prouincia nullus episcopus interea communicare præsumat. Ipse enim suæ diuisionis præparat instrumenta, qui cum suis fratribus in membris ecclesiæ non concordat.

I I.

Item decernitur propter illud cælestè mandatum, *Pacem meam do vobis*, ut pontificalis affectus inter confaderotes inuiolabiliter conseruetur. Verum si pro peccatis, ut assolet, ex causa liuor emerferit, ut pendente certamine sibi inuicem reconciliari non possint, electis ab utraque parte fratribus, id est presbyteris, præponderante dulcedine litis iacula finiant, & vota pacis acquirant. Nam qua fronte festucam de alterius oculo velit eruere, qui in suo trabem non respicit imminentem? aut quid in aliis arguat, a quo magis vitii fons inundat? Si quis autem ab utraque parte, ut dictum est, electis presbyteris atque mediantibus fratribus, hoc est, suis membris, reconciliari neglexerit, cum ad Synodum venerit, non solum reatum coram coepiscopis se cognoscat incurrire, verum etiam congrua pœnitentia intelligat vindictam subire. Opportunum namque est illum animaduersione succumbere, qui intelligendo peccauit, & quod docere debuit, in seipso neglexit.

Concil. Tom. 12.

F fff